1841. N°. 245.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaturdag, is f 5 voor de drie maanden. —

ZONDAG 12 DECEMBER.

De prijs der Advertentiën is, van een tot zes regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

ZWITSERLAND.

Zurich, 4 dec. Volgens het *Journal de Genève* wordt de stemming aldaar weder mistroowig. De al te lange termijn van 14 dagen voor het ontwerpen van eene verkiezings-wet moest dit gevolg hebben. Men vermoedt dat de staatsraad langs omwegen weder een en ander regt te herkrijgen. Intusschen verzekert het genoemde blad, dat, volgens zijne berigten, die bezorgdheid ongegrond is; de raad van state arbeidt ijverig en zonder uitstugten aan het ontwerp. (*P. A. Z.*)

OOSTENRIJK.

Praag, 3 dec. Men heeft hier uit Weenen de officiele tijding ontvangen dat de regering besloten heeft een spoorweg tusschen Weenen en Dresden te leggen en dien door het Elbdal te laten loopen. Men verwacht dat dit plan op allerlei wijze zal worden begunstigd, en dat er der pCt. rente zal worden gegarandeerd. (*L. A. Z.*)

ENGELAND.

Londen, 8 dec. In de zeehavens blijft groote levendigheid heerschen. In die van Portsmouth is bevel ontvangen tot het verhaasten der uitrusting van *Warspite*, *Vindictive* en *Belvidera*, en de *Minden*, van 72 stukken, moet zich, uit die van Plymouth, bij het eskader in de Chinesche wateren gaan voegen.

Eerlang zal op de werf van Portsmouth de kiel van een tweede linieschip van 110 stukken gelegd worden, dat den naam van *the Royal Frederick* voeren zal, alsmede die van drie groote nieuwe stoomschepen.

— Volgens brieven van Lissabon, tot 29 november, had men aldaar berigt, dat de Engelsche oorlogschepen *Indus* van 84, en *Pembroke* van 72 stukken, bereids van Malta en Gibraltar, derwaarts onder zeil waren, en dat het eskader op den Taag, onder de bevelen van den schout-bij-nacht sir *C. Mason*, bovendien nog met de *Malabar*, van 72 stukken, versterkt zou worden. In een dezer brieven, door een Engelschman geschreven, drukt men dienaangaande de volgende zinsnede op: »Dit is voorzeker een wijze stap onzer regering. De Taag behoort bestendig eene Engelsche scheeps-station te wezen, even goed als Plymouth of Portsmouth, en vooral bij den tegenwoordigen stand der zaken van het schiereiland, ik mag wel zeggen van Europa. De tegenwoordigheid onzer schepen strekt den Portugezen tot eene gedurige herinnering onzer magt en grootheid, en kan Frankrijk niet ergeren, dat sedert lang gewoon geweest is het als eene gebruikelijke zaak te beschouwen. Dit echter is slechts eene reden van ondergeschikten aard; het groote voordeel bestaat daarin, dat wij, zonder de gerucht onzer mededingers door de uitgebreidheid onzer wapening in de Middellandsche zee op te wekken, altijd eene sterke magt in reserve kunnen hebben, die onderweg geplaatst en gereed is om in korten tijd derwaarts te stevenen."

— De stad Cartago, in Centraal Amerika, zou, volgens een brief uit Jamaica, den 2den december bijna geheel door eene aardbeving verwoest wezen. De inwoners hadden zich echter grootendeels gered, zoodat van de 10,000 niet meer 40 gedood of gekwetst waren.

— Bijzondere brieven uit Petersburg berigten, dat sedert het begin der vijandelijkheden tusschen Engeland en China, de handelsbetrekkingen tusschen Rusland en China veel uitgebreider zijn geworden.

FRANKRIJK.

Parijs, 8 dec. De ministeriële bladen wederspreken het gerucht, dat de commissie, welke met de Belgische commissarissen over het handelstractaat moet onderhandelen, ontbonden en door eene andere vervangen zou wezen.

— Het proces voor het hof der pairs duurt nog altijd voort, men gelooft niet dat het hetzelve voor den 15den zal kunnen afloopen.

Nog nimmer heeft een proces voor dit exceptionnele hof de algemeene nieuwsgierigheid zoo weinig getrokken, en niettegenstaande er eene tribune voorhanden is, waar het publiek zonder toegangkaartjes toegelaten wordt is het getal toehoorders, hetwelk er zich dagelijks verzamelt, zeer gering, en zij, die er komen, schijnen zulks nog wel minder te doen, om den loop der debatten te volgen, dan wel om de houding der beschuldigden gade te slaan.

Quenisset heeft eenen stouten blik, houdt het hoofd omhoog, zijne gebaren verraden ongeduld; zoodra een getuige zijne verklaring begint, staat hij op, om denzelven in de rede te vallen. Hij spreekt met drift en schijnt meer rustig omtrent het lot dat hem verwacht, dan wel bereid om de doodstraf te ondergaan. Naast hem ziet men *Boucheron*, die stil en met gebogen hoofd al het aanzien heeft van een' berouwhebbende. *Colombier* betoont eene gelatene onderwerping. *Prioul*, die ziekelijk is, schijnt onverschillig omtrent de debatten. *Brazier*, bijgenaamd *Just*, heeft eenen schoonen kop, zijn gelaat geeft vastheid van karakter en kracht van geest te kennen. *Petit*, bijgenaamd *Auguste*, is geheel aandacht, ligte onwillekeurige bewegingen doen blijken van den indruk, dien hetgeen er gezegd wordt op hem maakt. *Jarrasse*, bijgenaamd *Jean Marie*, is een onbeweeglijk beeld. *Launois*, bijgenaamd *Chasseur* (*de Jager*) opmerkelijk door het zeldzaam blond zijner haren, leest al gedurig in de stukken van het proces en werpt van tijd tot tijd eenen kwaadaardig spotachtigen blik op het publiek.

Dupoty, waarvan de bijna elegante kleeding en manieren zonderling bij die zijner mede-beschuldigden afsteken, schijnt iemand, die eene tooneelvoorstelling bijwoont; niet een enkel getuige, niet een der medebeschuldigden, die verklaart hem te kennen, of iets te zijnen laste inbrengt; van daar ook waarschijnlijk de afwezendheid van zijnen verdediger, den heer *Ledru Rollin*, die niets bij de debatten heeft op te merken en wiens roeping zich bepaalt tot het beantwoorden van het rekwistoir van den procureur-generaal. Bij de verdere beschuldigden, die op de tweede bank gezeten zijn, is niets opmerkelijks waar te nemen, ten zij men voor zoodanig wilde houden het blank en jeugdig gelaat van *Martin*, weinig in overeenkomst met zijne zware dikke knevels, en dat *Considere* ieder oogenblik de armen kruist, om van zijne gelatenheid en onderwerping te doen blijken.

— *Rubini*, wiens succes te Madrid buitengewoon is, zal, na afloop van zijn engagement, zich, naar men zegt, naar Lissabon begeven. Van daar zal de vermaarde tenorist, geheel Europa van het zuiden tot het noorden doortrekkende, zich aan het keizerlijke hof van Petersburg doen hooren.

— Reeds lang hebben de Parijsche dames den naam gehad van geen katjes te zijn, om zonder handschoenen aan te tasten; maar nu dat de Parijsche heertjes *Leeuwen* geworden zijn, dingen ook zij naar hooger titel en willen zij aan die *Leeuwen* ook *Leeuwinnen* kunnen tegenstellen; hoe volkomen zij hierin slagen mag onder anderen blijken uit het onlangs gebeurde, waarvan de salons van de *Chaussée d'Antin* nog geheel vervuld zijn.

Mevr. *B.....*, een jong weeuwtje en eene der thans meest in de mode zijnde *Leeuwinnen*, vernomen hebbende dat de heer *C.....*, lid van de *Jockey-Klubs*, zich meer dan ligtig over haar had uitgelaten, besloot zulks niet ongewroken te laten, en zich betrouwende op de geheel mannelijke opvoeding, die zij genoten heeft, wilde zij de voldoening niet dan aan hare eigen hand te danken hebben. Zij steekt zich in mans-gewaad, neemt eene karwats in de hand en twee fleuretten onder haren jas, en aldus uitgerust posteert zij zich op de wacht in eene straat nabij de opera. Omstreeks middernacht verlaat de heer *C.....* zijne loge om huiswaarts te keeren; maar eene soort van kameniertje komt hem in het oor fluisteren, dat eene hem welbekende dame hem in de nabijheid op de straat staat te wachten en hem laat verzoeken, alleen te willen komen. De *Leeuw*, hoovaardig op de *conquête*, die hij niet twijfelde gemaakt te hebben, begaf zich dadelijk naar de aangewezene plaats; maar nu ziet hij zich voor eenen onbekende, die, zich eenen doek voor het gelaat houdende, hem toevoegt: — »Ik ben het die u wacht; gij hebt mij beleedigd; ik eisch, dat gij mij op staanden voet voldoening zult geven." — »Hoe, midden op de straat?" — »Waarom niet? Wij behoeven slechts eenige seconden, zie hier fleuretten, bij den derden stoot zijt gij een lijk." — »Maar dat is tegen alle regels.... men vecht niet zonder getuigen." — »Dat is tot daaraan toe, als ik u over hoop gestoken zal hebben, zal dat eene zaak worden, die zich tusschen mij en het gezag zal moeten vinden." — »Maar het is eene schandelijke hinderlaag." — »*En garde!* of ik geef u een slag in het gezigt."

Wel verre evenwel van het wapen, hetwelk men hem opdringt, aan te nemen, maakt de heer *C.....* links om keert! en poogt hij te vlugten.

»Lafaard! »roept zijne tegenpartij," zoekt gij mij te ontkomen, dan zal ik u eerst merken, om u steeds te kunnen herkennen.

Nu voelt de arme *Leeuw* zich door eene gespierde vuist gegoepen, en te gelijk eene digte hagelbui van karwatsslagen hem het gelaat doorsnijden. Daarna voelt hij eene hand hem in zijn vestzakje glijden en er zijn horlogie en lorgnet uitrukken. De schrik tot zelfs het spraakvermogen aan den heer *C.....* benemende, duurt het eenigen tijd alvorens bij *Help! Help!* kan gillen, en toen er op zijn geroep menschen tot zijn ontzet komen aansnellen, vinden zij hem geheel alleen, zich met zijnen doek het bloed van zijn gelaat afwisschend.

Den volgenden dag verspreidde zich het gerucht, dat de heer *C.....*, door dieven was aangerand geweest en zijne vrienden haastten zich hem te gaan bezoeken.

— »De straatschenders, zeide hij, waren wel vijf of zes in getal, ik moet er wel twee of drie van gewond hebben...."

Hij was nog aan het snoeven, toen mevrouw *B.....* werd aangediend.

— »Gij liegt het, ellendeling, riep zij, terwijl zij de zaal binnentrad: ik alleen ben het geweest die u voldoening heeft gevraagd, voor de mij door u gedane beleediging; het is mijne karwats, die u het aangezigt gemerkt heeft; en ziedaar uw horologie en uw lorgnet, die ik u afgenomen heb, om u van lafheid te kunnen overtuigen."

Dit zeggende, wierp zij de beide kostbaarheden verachtelijk op den grond en vertrok.

Sedert durft de heer *C.....* zich nergens toonen en niemand bij zich ontvangen.

BELGIE.

Brussel, 9 dec. Vrijdag den 17den aanstaanden, zal het hof van cassatie, kamer van burgerlijke zaken, zich bezig houden met het beroep van burgemeester en schepenen der stad Brussel, eischers in cassatie tegen een

arrest van het hof van appel van Brussel, tot bekrachtiging van een vonnis van de regtbank van Brussel, ter zake van de schadevergoedingen, aan de slagtoffers der plunderingen uit te keeren.

— In de zitting van de Belgische kamer van vertegenwoordigers van den 8sten december, is de begrooting van ontvangsten voor 1842 met algemeene stemmen aangenomen. Die begrooting bedraagt 105,850,612 franken, waarbij nog 14,482,225 franken komen, die bij wijze van maatregel van orde zijn uitgetrokken. Vóór de aanneming der verschillende posten dezer begrooting, heeft nog omtrent sommige eene beraadslaging plaats gehad. De heer *Eloy de Burdinne* heeft zich over de 18 opcenten, die op de grondbelasting zijn gelegd, beklaagd. Hij vond het onbillijk, dat men telkens, als er meer geld benoodigd was, tot eene verhoogde belasting der grond-eigendommen zijne toevlugt nam. De opbrengst der 3 zoogenaamde supplementaire opcenten op de grondbelasting, die thans boven de 15 meer gewone worden geheven, zou, zoo hij zeide, juist noodig zijn voor de jaarlijksche uitgave tot het aanknoopen eener geregelde stoomvaart met Noord-Amerika; welke stoomvaart wel, zoo het heette, tot bevordering der nijverheid moest strekken, maar niet aan het doel beantwoorden zou. Voor de opbrengst der ijzeren spoorwegen is eene som van 7,700,000 franken op de begrooting uitgetrokken. Ter gelegenheid der behandeling van dien post drong de heer *Lijs* er op aan, dat toch met het leggen van den ijzeren spoorweg van Luik naar den Duitsche grenzen de meest mogelijke haast mogt worden gemaakt. Hij had met genoegen door de regering het dagbladen-berigt hooren tegenspreken, dat zij, uit hoofde van onoverkomelijke moeijelijkheden, afzag van het aanleggen van het zoogenaamde hellende vlak nabij Luik. Maar hij wenschte dan ook, dat men het voortzetten van den ijzeren spoorweg tot Verviers ten minste in het volgende jaar ten einde bragt. Het algemeen belang vorderde dit gebiedend. Elke vertraging, zeide hij, in de zamenvoeging van den Belgischen spoorweg met dien langs den Rijn, is zeer nadeelig voor den staat. Indien het ontwerp tot het aanleggen van eenen spoorweg van Maastricht naar Aken zich verwezenlijkt, en die ijzeren weg gereed wierd, vóór wij den Duitschen hebben bereikt, zou het kwaad zeer groot worden: want men weet, hoe moeijelijk eenmaal aangenomene gewoonten, vooral met opzigt tot handelsbetrekkingen, te veranderen zijn.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 9 dec. Men verneemt, dat het maritime hospitaal te Willemsoord met 1°. januari aanstaande zal worden geopend, ter opneming van zieken, zoowel van 's rijks zeemagt en het corps mariniers, als van de landmagt en van particuliere schepen, zich in de nabijheid van hetzelve bevindende.

— In september zijn in de koloniën der maatschappij van weldadigheid opgenomen 211 personen, van desertie teruggekeerd 11, ontslagen 101, weggeloopen 19, gestorven 25. Op den 1 october bedroeg de geheele bevolking 9683. Het getal der opgenomenen te Ommerschans blijft dat der ontslagenen overtreffen, hetgeen bij de nadering des winters en de duurte der levensmiddelen geen wonder is. Te Ommerschans is 21.27 mud, bij het 1ste gesticht te Veenhuizen 24,30 mud gerst van het bunder gewonnen. De met brem bemeste akkers leveren doorgaans de meeste aardappelen op. De fabrijkarbeid heeft in het laatst in september en october stil gestaan. De voorraad kleedingstoffen, in de magazijnen voorhanden, liet dit toe. De katoenspinnerij evenwel te Veenhuizen is aan den gang gebleven, en blijft wekelijks bijna 2000 Nederlandsche ponden inslaggaren opleveren. Den ontbrekenden toestel voor de scheerderij en sterkerij van kettinggaren dacht men in de laatste dagen van october te zullen ontvangen, waarna men beginnen zou ook kettinggaren te spinnen. Ook de gasverlichting van de spinnerij wordt tot stand gebragt, en zal denkelijk in het begin van 1842 gereed zijn. *Ds. van Rinteln* te Veenhuizen heeft in october 87 zijner discipelen als lidmaten der protestantsche gemeente aangenomen en bevestigd, waarvan 5 mede zijn gedoopt.

's Gravenhage, 10 dec. Z. M. heeft den gepensioneerden kapitein der Oostindische artillerie *A. F. Kilian*, te Maastricht, benoemd tot ridder der militaire Willemsorde 4de klasse, wegens door hem in 1825 in Oostindië bewezene diensten.

Z. M. heeft den kapitein *Janssen*, van het korps koninklijke marechaussees, op non-activiteit gesteld.

Z. M. heeft den heer *J. A. van Hoogenhouck-Tulleken*, rijks ontvanger te Nieuwkoop (provincie zuid-Holland) op zijn verzoek uit die betrekking ontslagen.

Bij koninklijk besluit van den 4den december is de chirurgijn der 2de klasse, *C. F. W. Nebenius*, dienende aan boord van Zr. Ms. brik *de Windhond*, op zijn daartoe gedaan verzoek, eervol ontslagen uit het vaste kader der officieren van gezondheid bij de Nederlandsche marine.

Rotterdam, 10 dec. Volgens ontvangen berigt, zou er een plan bestaan, om op een der pleinen van de residentie 's Gravenhage een standbeeld op te rigten ter eere van *Willem I*, den grondlegger der Nederlandsche vrijheid en onafhankelijkheid. Men wil dat de impulsie daartoe van wege de hooge regering zal gegeven worden, en dat deze breids om consideratie en advies tot dat einde met het koninklijk Nederlandsch instituut in correspondentie zou getreden zijn. Wat hier ook van zij, men vleit zich dat zoodanig plan bij de natie met welgevallen zou worden ontvangen. (*Rott. Ct.*)

Mengelwerk.

De Nederlandsche Volksvertegenwoordiger (1).

(*Ingezonden. — Zie n°. 244.*)

Hij draagt de borst hoog; want hij houdt Nederland voor het aardsche paradijs, de Nederlanders voor meesters in alle vakken.

Met scholastische pedanterie geeft hij zijne uitspraken, in zijne oogen orakelen gelijk. Hij is immers in de stad, waar zijne woning is gevestigd, de eerste, en niemand waagt het daar zijne wetenschap in twijfel te trekken. In koffijhuizen en societeiten bestaat er geen grooter redenaar dan hij; — en zijne geleerdheid, de vrucht van zijne zwaarwigtige studiën, wordt hoog geprezen.

Hij is vooral een bedaard man. De zaken beschouwt hij liefst op zijn gemak, en al stond het vaderland van alle zijden in brand, — hij zou niet uit zijn gewonen gang geraken.

Hij is deftig, waarmede in een zonderling contrast staat zijne dikwijls slordige kleeding bij de openbare zittingen, en de nabootsing van Engelsche en Fransche gewoonten, om telkens door de vergaderzaal te wandelen, en, onder de behandeling van zaken, buurpraatjes met zijne medeleden te houden.

Hij is *nederig onderdanig* jegens alles wat excellentie heet, en verhoovaardigt zich op eenen handdruk of minzamen groet van die bedeelaars der regerings-gunsten.

Hij vermeent dat hij *behoudend* is, als hij *verouderde abuizen* handhaaft of nieuwe wetten, op die leest geschoeid, helpt daarstellen, en de grondwet in den meest illiberalen, bekrompenen zin uitlegt.

Voor hem zijn de zoogenaamde officieuse mededeelingen der regering onomstootelijke magtspreuken.

Hij is *de man der regering*, die zijne *gewaande verdiensten* jegens haar met klinkende belooningen, ambten, linten of kruisen weet te erkennen, en hij vergeet, dat hij tot handhaving van de belangen des volks, *dat ook zijne diensten betaalt*, werd verkozen.

Hij legt datzelfde volk gewillig alle lasten op, als men hem maar eenige schijngronden (en aan deze ontbreekt het der regering nooit) weet op te geven, om zijne verantwoordelijkheid te dekken, om zijn geweten in slaap te wiegen, en om het uiterlijke van een naauwgezet volksvertegenwoordiger te behouden.

Hij stemt voor millioenen, en knibbelt op centen.

Hij spreekt in de sectiën op meesterlijken toon, keurt daar begrootingen en wetten af, en neemt ze vervolgens in de openbare zitting aan.

Hij spreekt *tegen* en stemt *voor*, of hij maakt zijne stem afhankelijk van de inlichtingen der ministers. Hij stemt altijd, nadat hij het excellente licht zag, het moge helder zijn of gelijk staan met eene uitgaande lamp, *voor*. — Het *voor* is immers in zijnen mond bestorven, en uitsluitend om dit woord uit te spreken, werd hij door onze filtreer-verkiezingen tot volksvertegenwoordiger gekozen.

Hij verklare zich, tot het oogenblik der stemming, *tegen* de wetten en begrootingen, — geen nood! geene vrees! Excellentiën! Eene niets beduidende concessie alleen om een voorwendsel te vinden en het decorum te redden, — en hij stemt al weder *voor*.

Bij keuzen van personen (hoe belangrijk ook) ziet hij niet bijzonder op bekwaamheid, hij raadpleegt niet met zijne medeleden om met kennis van personen in het meeste belang van het land te handelen; o neen! — de keuze hangt van verwantschap en convenientie, indien men ook daarmede geene Excellentie kan believen, van persoonlijke genegenheid af.

De Nederlandsche Volksvertegenwoordiger hielp getrouw de *oude regering* het land met millioenen schulden doteren, en met eene niet af te ziene reeks van slecht gestelde wetten. — Hij gedoogde het amortisatie-syndicaat en de volharding, in het belang der regerende dynastie ondernomen en door de natie betaald; de conflicten en de verkrachting der wetten door koninklijke besluiten.

Aan de *nieuwe regering* (de zoogenaamde) die steeds den *ouden* gang gaat, met de oude staatslieden aan het roer, mag het verledene niet geweten worden en, hoezeer zij de oude raadslieden behield, niets verbeterde, in den ouden gang voortdommelde ... alle kracht, magt en heerlijkheid mist (indien men niet aan wat verguld koper, dat hier en daar blinkt, dezen naam wil geven) schenkt hij al wederom met nieuwen moed zijn vertrouwen *quand même*.

Daarom hoopt de Nederlandsche Vertegenwoordiger des volks van den echten stempel steeds, en gelooft aan der grond. — Hij vindt de lasten der natie dragelijk zoo lang hij en de zijnen geborgen zijn, en is gaarne mild met het bloed en zweet zijner medeburgeren.

Voor zijne verkiezing was hij *liberaal*, *na* zijne verkiezing *ministerieël!*

Zijn gedrag is zonder waardigheid of moed, inconsequent of laf. — Op zijn schild plaatse hij den staat; zijn grafschrift laten wij aan de nakomelingschap over.

(1) Men spreekt hier uitsluitend van de *Tweede Kamer* der Staten-Generaal. De *Eerste*, — een fatsoenlijk oudmannen huis, in hetwelk men betreuren moet dat nog eenige bekwame mannen, die daar van geen nut kunnen zijn, zitten, — is eene politische nulliteit, en komt bij de beoordeeling der Volksvertegenwoordiging in geene aanmerking hoegenaamd. — Bij die beoordeeling heeft men sich het *algemeen karakter* der meerderheid der Tweede Kamer, zoo als dit uit hare openbare handelingen en de gevolgen dier handelingen is bekend geworden, en door de natie is ondervonden, voor oogen gesteld.

Huwelijks-aanvragen.

(*Ingezonden.*)

Er zijn menschen die aan geen huwelijks-aanvragen in couranten gelooven; er zijn er andere die ze niet zonder verontwaardiging kunnen zien. Onder deze laatsten behooren schier al de vrouwen. » Het komt haar voor, dat zij meer moeite waard zijn dan eene aanvraag bij advertentie," zeide onlangs mijn oom, die nu en dan oppervlakkige aanmerkingen maakt. De goede man vergiste zich mede grovelijk in zijne verklaring der bedoelde vrouwelijke verontwaardiging. Derzelver bron is ... spijt, dat zij op de aanvraag niet gevoegelijk antwoorden kunnen. Zij zouden den adverteerder wel een klap om de ooren willen geven; zij gevoelen zich als gesard. Gij weet immers wel, kerel, dat wij ons op zulk eene advertentie niet aanmelden kunnen? Weten wij eens wie gij zijt, en of het u ernst is? — Ziedaar de gedachten die bij haar opbruischen en haar toornig maken. De bron harer ergernis ligt geenszins in de gemakkelijke wijze waarop men zich eene vrouw aanschaffen wil. Beproef het; vraag aan welk meisje gij wilt, bij de eerste ontmoeting de beste: wilt gij mijne vrouw zijn? Zij zal u misschien voor gek houden en uitlagchen, maar het kwalijk nemen? — neen. Waarom zou zij dus hetgeen zij individueel niet kwalijk neemt, in het algemeen kwalijk nemen?

Eene advertentie waarbij men eene vrouw aanvraagt, is eene kennisgeving dat men wel zou willen trouwen! is dit iets om ergenis te wekken? Immers neen. Zou het minachting toonen voor de vrouwen of het huwelijk? — Hoe zoo? Men verbindt zich immers niet om de vrouw te nemen die zich aanmeldt, men behoudt zich nadere kennismaking voor.

Maar er zijn middelen genoeg om kennis te maken, zegt men. Ja en neen, naar mate. Zoo gij eene dansende of muzicerende vrouw verkiest, dan zeker hangt het slechts van u af om die op bals en concerten te zoeken. Maar zoo gij nu — alle smaken liggen in de natuur — geen dansende noch muzicerende vrouw wilt hebben; zoo gij geene echtgenoote wilt om ze naar bals en concerten te brengen, die hijgende en bezweet bij u 't huis komt of naast u zit te neuriën en de maat slaat op haar bord; indien gij verlangt naar hetgeen men hier zoo juist eene *huisvrouw* noemt, eene goede, deugdzame vrouw, zonder femelarij, eene vrouw die in huis gelukkig kan wezen, voor welke gelukkig-maken genoeg is, en die geene bewondering noch benijding behoeft, zeg mij: hoe maakt men kennis met daartoe geschikte meisjes? Zulke meisjes snellen niet naar bals en concerten; zij houden zich veeleer verborgen als het viooltje

[illegible] als dit voor de brandende zon en de nijpende [illegible] zich onttrekkend aan het gewoel, zoo schuwen zij den dorren glans en de kille harteloosheid van [illegible] *de wereld* noemt.

[illegible] mag misschien aanspraak maken op eenig geloof, [illegible] ik spreek uit ondervinding. Lang werd er door [illegible] vrouw gewenscht en gezocht, tot dat ik het [illegible] heb opgegeven. Het was mij namelijk onmo[gelijk], volstrekt onmogelijk, kennis te maken met andere [dan] zingende of dansende meisjes, en dergelijke [waren] geheel buiten mijn levensplan. Ik was zat van [illegible]ienten. Massa's van meisjes heb ik op mijne dans[partijen] gehad, en oceanen van zang en muziek hebben [zich in] mijne ooren uitgestort; met zoodanige kon ik [wel] kennis maken, met andere nooit. Hoe maakt [men] kennis met andere? Spreekt men zoo maar meis[jes] op wegen en op straten? Vraagt men haar, als [in] [illegible]s tijden: wie zijt gij? en waar gaat gij henen? [illegible] men aan, als men er eene aan het venster [illegible] en zegt men haar: ik kom zien of uw hart [illegible] houdt uwer oogen? of zij ware, dan wel [de] spiegels zijn eener schoone ziel? — Immers [illegible] dat alles doet men; maar in 's hemels naam [illegible] dan kennis met meisjes die bals en [con]certen haten?

[M]en ziet ze bij zijne familie. — Mijne gansche fa[mi]lie is dood, op éénen oom na, bij wien nooit een [vrou]welijk wezen aan huis komt, zijne waschvrouw [uitge]zonderd.

[M]en ziet ze bij zijne gehuwde vrienden. Ik heb [we]inig gehuwde vrienden. En hunne vrouwen kennen [geen] andere dan dansende meisjes; twee uitgenomen: [de eene] is simpel, de andere gruwelijk lelijk; en ik [houd] niet van simpele noch van lelijke vrouwen.

In Engeland, heet het, kan men alles krijgen wat [te] krijgen is op aarde. Ik ben naar Engeland gegaan [illegible] er geen vrouw kon vinden. Bijna nooit ontmoette [ik] er in wagens of booten meisjes. Altijd mans, vrou[wen] en kinderen. Eens slechts had ik gelegenheid [ke]nnis te maken met een heerlijk meisje, idealisch [sc]hoon, bevallig en goed als het beeld onzer achttien[ja]rige droomen. Ik bewonderde en vereerde het schoone [illegible]; toen eerst was ik het leven beginnen te ge[vo]elen en geluk te begrijpen. Ik verstond haar en zij [ve]rstond mij. Ook zij had een afkeer van de bewuste [illegible]uten. God dank, dacht ik, eindelijk heb ik [h]et verlangde gevonden! Wilt gij mijne vrouw zijn? [vr]oeg ik haar. »Ik ben getrouwd, mijnheer." Ge[tr]ouwd! — »Getrouwd." — Onmogelijk! — »Sinds een [ja]ar, op den zeventigsten verjaardag mijns mans." Zoo [ve]rdorren dan de geurigste bloemen en vallen de sap[pi]gste vruchten ongenoten af.

En zij had niet eenmaal eene zuster meer. *Iddio la [fe]ce, e poi ruppe la stampa.*

Zij beloofde mij naar eene geschikte vrouw voor mij [om] te zien; er zijn sedert reeds zestien maanden ver[lo]open, en haar laatste berigt luidde dat zij nog niets [ge]vonden had waarvoor zij durfde instaan.

En ik maakte daarbij volstrekt geen geheim van mij[nen] wensch om te trouwen. Vond ik iemand die mij [be]viel, een man of eene vrouw van ondervinding en [illegible]k, dan zeide ik hun menigwerf: als gij soms een [ge]schikt meisje voor mij weet, zeg het mij dan eens. [A]lles vergeefs.

De badplaatsen heb ik afgereisd; doch wat vond ik [er]? uitgeputte dansters of zangsters, die nieuwe klan[ken] voor hare keel of versche lucht voor hare longen [aan] de bron kwamen zoeken. Menigwerf werd ik aan [ta]fel tusschen zoodanige verdorringen geplaatst. Wel [wa]ren er eenige andere die er frisch uitzagen, bevallig [sc]henen en goed, doch van deze hield het noodlot mij [ste]eds verwijderd. Ik kreeg nimmer gelegenheid om in [ee]nig gesprek met haar te komen. Nu zal men mis[sc]hien denken, dat ik, eerzame Nederlander, bloot [met] mijne Nederlandsche taal uit reizen gegaan was? [Ge]ensins, neen. Allerlei talen, tot het Russisch toe, heb [ik] geleerd, expres om met allerlei meisjes te kunnen [sp]reken. Een ander behoeft slechts in eene diligence [te] gaan zitten en hij krijgt een mooi meisje half op [zi]jne schoot; genoeg dat hij in eene stoomboot stapt, [en] er reizen aanvallige nichtjes om bij eene taute of [gr]ootmoeder te gaan logeren, en dan is men meester [om] den volgenden dag de preken van dominus CHAU[P]EPIÉ of dominus HUYDEKOPER aan de nicht te gaan [b]rengen, die ze zoo gaarne eens aan tante wilde laten [l]ezen. Aan eene publieke tafel wordt hij altoos tus[s]chen rozen en leliën geplaatst; hij kan in geene come[d]ie eene loge intreden of hij vindt eene plaats open [n]aast de eene of andere schoonheid. Mij gebeurt iets [de]rgelijks nooit; en toch doe ik alles, veel meer dan een ander, om in gelegenheden te komen. Verbeeld u, laatst nog was ik te Frankfort, waar ik de Roomsche keizers had willen zien; nu nog eens naar Wiesbaden, dacht ik, wie weet? men komt alzoo in menige gelegenheid tot kennismaking: vooreerst de stoomwagen, ten tweede de publieke tafel, ten derde de opera; .... welnu, op den spoorweg zit ik alleen in eene berline: aan tafel plaatst men mij tusschen een pilaar en een Duitschen apotheker. Toen ik de soep had afgegeven, dacht ik: ei, ik deed toch beter met mijn gulden maar in de steek te laten en ten 4 ure te eten in de koerzaal; goed, ik ga eene plaats bestellen, ik zeg zelfs aan den *Kellner*, zet mij naast jonge dames, daar is een drittel voor u; zeer goed milord; — en ik wordt geplaatst naast eene verwarring die, naar ik later vernam, harer zijde ook fooijen gaf om naast jonge heeren geplaatst te worden! aan de andere zijde zat een dikke Mainzer, die mij volstrekt meubelen verkoopen wilde; tegenover mij twee croupiers. Geen moed verloren; dacht ik, naar de opera, en plaats genomen in eene loge. Men laat mij een trio maken met twee Pruissische officieren. In de entre-acte vroeg ik eene andere plaats; de *ouvreuse* zet mij als vijfde man bij twee jonggehuwde paren. Nu? Wat ontbreekt er nu nog maar aan? De eerste wijsneus de beste die u komt vertellen dat niets gemakkelijker is dan kennis te maken met meisjes, en eene goede vrouw te vinden. Dat als men t' huis blijft zitten, ja, in zijn fauteuil..... maar dat als men zich slechts moeite wil geven, dan .... dan... Is het niet om razend te worden, als men zich alle mogelijke moeite *gegeven heeft*? — Zoo'n zotskap spreekt met de grootste pedanterie over zaken waarvan hij niet de minste ervaring bezit, en *hij* wordt geloofd. *Ik* die het veel beter weet, uit lange ondervinding weet, ik wordt niet geloofd; ja, tien tegen een, dat de lezer of lezeres mij hier weder zit uit te lagchen. Iemand uitlagchen is zeer gemakkelijk; maar het is een bedroefd argument, wanneer men zijne bewering moet staven: dat er middelen genoeg zijn om kennis te maken met goede, huiselijke meisjes, en dat het impertinent of gek is eene vrouw te vragen bij advertentie. Niet dat ik er baat bij vond, want ik heb reeds onder allerlei vormen, en zoo gemoedelijk en aandoenlijk mogelijk, eene vrouw aangevraagd. 'T heeft mij eenige daalders aan advertentie-geld gekost; ziedaar al het effect dat ik er van had. Ik ben er dus ook mede geëindigd. Men noeme het derhalve, zoo men wil, een *hopeloos* middel; maar ik kan niet dulden dat men er tegen uitvare, want ik heb het met het beste geweten der wereld, ja uit eene soort van pligtbesef, aangewend. Nu zou een ander eindigen met te zeggen: »indien soms de eene of andere menschlievende lezeres zich vermurfd vinden mogt, zoo adressere zij zich onder de letters (volgens de letters) bij den uitgever dezer," — en dadelijk zouden er zich van allerwege menschlievende lezeressen adresseren, talrijk als de aspirantinnen naar VON HALLER's hand; deed ik het, het ware moeite verloren. Ik doe het dus niet, en houd liever de eer aan mij; droevige eer, helaas!

Over de opvoeding der armen-kinderen in Engeland.

I.

Inleiding. De laatste verslagen der Britsche commissie voor de armen-wet over deze aangelegenheid.

Het is eene der opvallendste eigenaardigheden der hoogere volksbeschaving, gelijk ook van de daaruit voortvloeijende en met dezelve zamenhangende verwikkelde maatschappelijke omstandigheden, dat, wanneer ook al ten gevolge van dezelve in 't algemeen de bevolking eenen hoogeren graad van ziels-leven en physisch welzijn bereikt, dan in landen, wier bevolking nog in den natuurstaat verkeeren, evenwel *dáár* de *tegenstellingen* in alle kringen menigvuldiger zijn dan *hier*. Dit verschijnsel wordt zeer natuurlijk daardoor verklaard, dat, waar vele en reeds ontwikkelde krachten vrij en ongehinderd naar een hooger doel streven, wegens de altijd meerdere of mindere ongelijkheid in krachten overwigt en overheersching ontstaan aan de eene zijde, daarentegen verslapping en achterblijven aan de andere zijde plaats hebben, terwijl bij natuur-volken die nog rustig voortslapende en weinig ontwikkelde krachten slechts langzaam en vrij gelijkmatig vooruitgaan.

Deze opgenoemde, uit hoogere beschavings-omstandigheden ontstane tegenstellingen in het leven van volken, worden vooral duidelijk zigtbaar in de *oeconomische betrekkingen* der maatschappij; en daar deze laatsten altijd eenen grooten invloed uitoefenen op den *zedelijken toestand* der bevolking, zoo zijn, voornamelijk in de laatste tijden, de welmeenenden begonnen de *beschaving in 't algemeen* als een vloekwaardig geschenk te beschouwen, en den grooten hefboom van het *industrialismus* als de oorzaak van alle ellende te verwenschen. En toch is het juist deze hefboom, aan wien wij bijna al het goede en groote verschuldigd zijn, dat onzen tijd bij het verledene doet uitblinken, en door wien het tegenwoordige *in 't algemeen* beschaafder, beter en gelukkiger is geworden dan het verledene.

Desniettemin kunnen de groote gebreken niet verbloemd worden, die uit gene tegenstellingen voortvloeijen, en geene goed geordende regering, die harer bestemming en haren pligten gedachtig is, zal dezelve voorbij zien, of met onverschilligheid veinzen ze niet te kennen, — veeleer zal zij het als eene heilige verpligting beschouwen, te bewerken, dat de gevaarlijkste uitwerksels dier tegenstellingen, zoo mogelijk, uit den weg worden geruimd, en alle krachten in de hoogst mogelijke overeenstemming ontwikkeld.

Dit kan evenwel niet door een *regtstreeksch en gewelddadig tegenwerken* van zoo vele bekende, treurige verschijnsels geschieden, maar alleen door het *nasporen van derzelver oorzaak*, en door met kennis, welmeenendheid en energie bestuurde *pogingen om deze oorzaak weg te nemen en met wortel en al te vernietigen.*

Dit denkbeeld, deze vaste overtuiging heeft zich in de laatste tijden ook in Grootbritanje eenen weg gebaand; in dat land, dat door rijkdom, politische magt en ondernemings-geest bijna al de overige volken in de laatste eeuwen voorbij streefde, en bij dat alles toch zoo vele kiemen van ziekte, zooveel ellende en behoefte in het hart van zijn nationaal leven aantoonen kan. Met andere woorden: men heeft zich onlangs in Engeland bijna overal van de ondoelmatigheid der vroegere wetten op het armen-wezen overtuigd; men heeft leeren inzien, dat door onmatige en planlooze ondersteuning de oogenblikkelijke ellende der behoeftige volksklasse niet alleen niet verligt of weggenomen wordt, maar veeleer nog vergroot is; dat het *eenige werkdadige middel tot vernietiging der gekunstelde armoede alleen bestaat in de zorg voor eene verstandige en behoorlijke opvoeding des aankomenden geslachts.*

In dit opzigt zijn van het hoogste belang, en getuigen van eene naauwkeurige kennis van zaken de onderscheidene in de laatste tijden opgemaakte berigten der parlements-commissie, benoemd tot verbetering der armenwetten, en voornamelijk het onlangs uitgegevene *Report to the secretary of the State for the Home Department, from the Poor Law Commissioners, on the Training of Pauper Children, with Appendices.* London. 1841. 8°.

Daar dit verslag beschouwingen en onderzoekingen bevat, welke ook voor ons van geen gering belang zijn, zoo willen wij trachten den hoofd-inhoud en de belangrijkste uitkomsten van dat geschrift in een beknopt overzigt mede te deelen.

Dit berigt der *Poor-Law*-commissie aan den minister van binnenlandsche zaken, den marquis VAN NORMANBY, hetwelk het boek voor afgaat, en aan de medegedeelde beschouwingen als 't ware tot inleiding dient, is gedagteekend 21 januari 1841. In hetzelve wordt als het hoofdoogmerk, met welks bereiking de commissie zich bezig houden moest, genoemd eene doelmatige en zorgvuldige, *godsdienstige, zedelijke en industriële opvoeding der armen-kinderen*, dewijl daardoor alleen de middelen aan de hand worden gegeven om de vermeerdering der armoede voor te komen, daar slechts hierdoor de gevolgen, uit de afkomst dier kinderen van ondeugende ouders voortspruitende, en de uitwerkselen der ellende, waarin zij onder de treurige huisselijke omstandigheden der hunnen tot nu toe geleefd hebben, worden weggenomen.

Een groot aantal van zulke kinderen werd tot hiertoe opgenomen en opgevoed in de *werkhuizen* (*work-houses*) die in enkele kerspelen bestaan, om den volwassenen armen vrijwillig of gedwongen voordeel en bezigheid te verschaffen. Het aantal kinderen, welke in zulke werkhuizen in Engeland en Wallis zich bevinden, van den jeugdigsten leeftijd tot 16 jaren, wordt op 50,000 — 60,000 geschat. Het zijn meestal weezen, onwettige of door hunne ouders verlatene kinderen, of eindelijk het kroost van zulke vaders of moeders, die physiek of moreel ongeschikt zijn voor de vervulling hunner ouder-pligten.

Over de doelmatigheid der gewoonte, die ongelukkige kinderen in werkhuizen te bezorgen, is in lateren tijd in Engeland zelf veel twijfel ontstaan, en allengs heeft ook dáár het denkbeeld veld genomen, dat aan den

kant des publieks en der overheid eene behoorlijke zorg voor dezelve moet gedragen worden. Om nu een juist en onpartijdig oordeel over de uitwerking der tot hiertoe gevolgde handelwijze te verkrijgen, en tevens de beste middelen te kunnen leeren kennen tot verbetering der heerschende gebreken, zond het parlements-comité voor de armen-wetten, reeds in het begin des verloopenen jaars een' rondgaanden brief aan alle armen commissiën in de onderscheidenen kerspelen, om van deze de noodige bouwstoffen te bekomen. In dien brief werd er voornamelijk op aangedrongen, om de drie volgende punten te beantwoorden:

1°. Berigt te geven aangaande den toestand der armenscholen *voor* de uitvaardiging der armen-wet. (*Poor Law Amendment Act.*)

2°. Inlichtingen te geven omtrent de verbeteringen, welke in de armen-scholen *sedert* de uitvaardiging dier wet ingevoerd mogten zijn.

3°. Te kennen te geven welke *verbeteringen* hun in de inrigting dier scholen *wenschelijk* voorkwamen, als ook de *beletselen* welke de uitvoering dier verbeteringen mogten in den weg staan.

Daarenboven werden die commissiën verzocht nog op de beantwoording der volgende vragen te letten:

Of er van den kant des kerspels en der overige bevoegden middelen in het werk gesteld waren, vóór de in latere tijden opgerigte vereenigingen tot verbetering des armen-wezens, om ten beste hunner opvoeding de kinderen van de volwassenen te scheiden, die in de werkhuizen der parochiën en corporatiën opgenomen waren, en welke die middelen geweest waren? Of zij in dit geval zoo naauwkeurig van elkander gescheiden waren, dat door het slechte voorbeeld der volwassene huisgenooten, of door het onderhoud met de laatsten, geen' nadeeligen invloed op de kinderen had kunnen uitgeoefend worden, en of er buitendien ook nog betrekkingen in de werkhuizen bestonden, die der zedelijke beschaving der kinderen in den weg stonden? Of goede en beschaafde onderwijzers bereidwilligheid toonden, het onderrigt in de werkhuizen op zich te nemen, en of de onderschikte betrekking, waarin zulk een onderwijzer tot het hoofd van zulk eene inrigting staat, eene goede verstandhouding tusschen beide toeliet? Hoe groot het gemiddelde getal kinderen tusschen de 3 en 14 jaren in de districts-werkhuizen waren? Hoe hoog de bezoldiging van een' meester of eene meesteres in zulk een huis was? Welke levenswijze de laatsten hadden, en waarin de voornaamste instellingen bestonden om hunnen arbeid een goed gevolg te verzekeren? In dat geval werd er inlichting verzocht aangaande den ouderdom, de bezigheid, de bekwaamheid, het karakter en gedrag der aangestelde leeraars, gelijk ook aangaande den omvang en den aard van hun onderrigt; — aangaande de gebruikelijke leerwijze en de ingevoerde school-boeken; — aangaande de opklimming in welke zoowel knapen als meisjes tot arbeidzaamheid geleid werden; — aangaande de middelen tot onderhouding en bevordering der gezondheid en vrolijkheid der jeugd; — aangaande den aard der schooltucht; — aangaande de verleende onderscheidingen, en of deze alleen bij verstandelijke ontwikkeling, of ook bij eene vereeniging van verstandelijke en zedelijke vermogens, of enkel bij een zedelijk gedrag geschonken werden; of ligchamelijke straffen noodig waren bevonden; of er beloonigen gegeven waren, en of men hulpmiddelen in het werk gesteld had, om de zedelijke opvoeding der kinderen te bevorderen; eindelijk, dienaangaande, wanneer de kinderen in den regel de inrigting verlieten, en of het dikwijls gebeurde dat zij terugkeerden?

Ter beantwoording dezer onderscheidene, in de circulaire voorgelegde vragen, zijn talrijke berigten van de hoofden der onderscheidene armen-commissiën ingekomen, waarvan de voornaamsten, waardoor men een helder inzigt bekomt in de eigenaardige inrigting der scholen dier werkhuizen, en de uitwerkselen derzelve op de opvoeding der armen-kinderen, in het bovengemeld werk zijn opgenomen. Als gevolg des onderzoeks, op deze berigten steunende, werd *het ondoelmatige der verzorging dier ongelukkige kinderen in de werkhuizen* aangetoond, en daarentegen *het hooge gewigt der inrigting van bijzondere districts-scholen* voor dit gedeelte der Britsche jeugd aangeprezen.

Op eene duidelijke wijze wordt betoogd, dat de zedelijke en godsdienstige opvoeding in werkhuizen niet zoo bevorderd worden kan als in districts-scholen; dat het niet mogelijk is van gene het noodige getal geschikte leeraars te vinden; ook was de verleiding der kinderen door volwassenen in de werkhuizen te gemakkelijk. Dergelijke gebreken en onaangename mogelijkheden behoefde men van die districts-scholen niet te vreezen; waar wordt in daarentegen de taak van goede onderwijzers wezenlijk verligt, om jegens de in dezelve opgenomene weezen, onechte, verlatene en verwaarloosde kinderen de pligten van ouders te vervullen. Op dezen grond beveelt het commité dringend aan de oprigting van bijzondere *vereenigingen tot het daarstellen van zulke districtsscholen.* Slechts daardoor zullen de pogingen des bestuurs, *om die ongelukkige kinderen op een dengzamer en werkzamer pad te brengen*, kunnen bereikt worden.

Van den inhoud van meerdere voorname en belangrijke berigten zullen wij spoedig iets naders mededeelen.

(*Vervolg hierna.*)

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 3 tot en met 10 december.

Gehuwd: T. Jansen met J. Giltjes. — A. van Arragaron met A. Nibbeling.

Bevallen: H. A. Burgers, geb. Tennissen, Z. — E. Meijerratken, geb. Jansen, D. — H. M. Nijman, geb. van Zelm, Z. — J. Hellekate, geb. den Hertogh, D. — P. Verdier, geb. Mijnders, D. — B. van 't Hul, geb. van Omme, D. — M. B. Wouters, geb. van Manen, Z. — F. Goosen, geb. van Houten, Z. — T. Willemsen, geb. Disveld, Z.

Overleden: R. Spanhaak, 25 j. — J. Eikels, 8 j. — F. ter Beek, 35 j. 6 w. — H. P. Langendonk, 11 j. 8 m. — W. Stoltenberg, 1 j. 6 m. — H. Prins, 3 j. 1 m. — W. Hendriks, 7 j. 7 m. — A. Rijnten, huisvrouw van J. Plate, 48 j.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: J. Kluijsenaar met J. M. Gruntjes.

Bevallen: J. W. Nieuwaal, geb. Rieken, D. — H. Nagelmakers, geb. Eeuwes, D. — J. Pouwels, geb. Jacobs, D. — H. Pluijm, geb. Faerber, D. — C. Noorduijn, geb. Verweijde, D. — M. Loock, geb. van Dijk, Z. — J. Jansen, geb. Hendriks, D. — J. Wolf, geb. Roos, D.

Overleden: J. Bruls, 46 j. — M. Janssen, 48 j. — W. van Benthem, 83 j. — D. Schulinck, 57 j. — W. Scheffers, 49 j. — J. Verberck, geb. Meijer, 47 j. — J. C. Esschenborg, 46 j. — H. D. Emmerik, 18 j. — K. Mooren, 72 j. — A. A. Putters, 5 j. — G. van Haalen, 4 j.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: Geene.

Bevallen: J. H. Steemers, geb. ten Olden, D. — J. Hagenbeck, geb. Lensink, D. — W. H. Plante, geb. Sies, D. — A. G. Addink, geb. Belloo, Z. — A. Nibourg, geb. Krisman, D. — S. G. Tagchel, D. — D. van der Veen, geb. Hazewold, Z.

Overleden: N. Sunderman, 29 j.

TE TIEL:

Gehuwd: C. B. van Gent met J. M. van der Poll. — A. Philipsen met M. M. Willemse. — F. van Uden met D. J. van Geijtenbeek.

Bevallen: C. Jansen, geb. van Hattem, D. — A. Spierings, geb. van den Heuvel, Z.

Overleden: E. van Gelder, vroeger gehuwd met wijlen J. Loos en laatstelijk met wijlen M. van Meerten, 79 j.

Advertentiën.

De Stads WATER- en WINDKORENMOLENS, te *Doesborgh*, met 1°. Januarij aanstaande, in pacht kunnende aanvaard worden, zoo worden de gegadigden uitgenoodigd, zich, met overlegging van de noodige getuigschriften, deswegens aan te melden bij het BESTUUR aldaar.

De Notaris Mr. *J. NIJHOFF q. q.* zal, op den 15den en 29sten December 1841, telkens des avonds ten 6 ure, in het *Hôtel van Holland*, te *Arnhem*, in het openbaar veilen en *zonder beraad* verkoopen:

Een Kapitaal hecht en sterk, voor ongeveer 2 jaren nieuw uit den grond opgebouwd HEERENHUIS en ERVE, met ruime REMISE, zeer bekwaam om tevens tot STALLING te worden ingerigt. Het Huis, in eenen smaakvollen stijl gebouwd, is voorzien van BALKON en MARMEREN GANG, en heeft *vier* BENEDEN-KAMERS, alle Gestukadoord, waarvan twee met Marmeren Schoorsteenmantels; *vijf* BOVEN-KAMERS, BEDIENDEN-KAMER, *twee* ruime ZOLDERS, ruimen Gewulfden KELDER en WELWATERSPOMP, en is omringd van MOESTUIN en PLANTSOEN.

Alleraangenaamst gelegen in het bekende Dorp *Velp*, bij *Arnhem*, aan den Straatweg, nabij het Logement *de Zwaan*, thans in huur bij den heer *PLOOS VAN AMSTEL*; te aanvaarden den 1sten Mei 1841. Zijnde dagelijks te bezigtigen op een biljet van genoemden Notaris *NIJHOFF*, bij wien de veil conditiën, van af 8 dagen vóór den inzet, ter inzage liggen.

† § † Op Maandag den 20sten December 1841 en volgende dagen, telkens des voormiddags ten tien ure,

OPENBARE VERKOOP

op het Landgoed *Warnsborn*, onder *Arnhem*, van allerhande MEUBELEN en HUISRAAD, waaronder:

LEDIKANTEN MET BEHANGSELS, beste Veeren-BEDDEN, Paardehaaren-MATRASSEN, katoenen en wollen DEKENS, welgevulde KANAPEES en STOELEN, eene Ronde en eene Vierkante ETENSTAFEL met Aanleg-Stukken, THEE- en SPEEL-TAFELTJES: — KASTEN, CHIFFONNIÈRES, SPIEGELS, VUURHAARDEN en KAGCHELS, eene IJZEREN KIST. — Voorts *vijf* PAARDEN, MELKOEIJEN, *twee* EZELS, RIJTUIGEN, WAGENS en KARREN; — ZADELS en TUIGEN, STAL-, BOUW- en TUIN-GEREEDSCHAPPEN, KARNTONNEN en VLOTEN voor de BOTERKERIJ; — glazen en andere BIJENKORVEN, waaronder een *met Bijen.* — HANDBRANDSPUIT; — ORANJE-BOOMEN, HEESTERS, en BLOEM-GEWASSEN in Potten; — ongeveer *vijftig* vim ... HAVER; — *veertig duizend* Nederlandsche ponden best gewonnen UITERWAARDS HOOI; — eene partij MANGELWORTELS; — eene MESTVAALT, en hetgeen verder ter Verkoop zal worden voorgebragt.

Te zien Vrijdags en Zaturdags te voren, van des voormiddags tien tot des namiddags vier ure.

VERKOOP VAN BOOMEN.

De Hoog Wel Geboren Douairière BARONES *ERP VAN 'T HOLT* zal, door het ministerie van den Notaris *CLERCX*, den 14den December 1841, des morgens ten 10 ure, in het openbaar verkoopen:

135 Schoone Zware EIKEN- en 20 BEUKEN-BOOMEN te *Baerlo*, Gemeente *Maasbee*, (Hertogdom *Limburg*) gestaan ... minuten van de *Maas*.

Marktprijzen.

Arnhem, 10 december 1841.

Oude Weit van ƒ11,00 tot ƒ12,25; *Nieuwe* ... van ƒ8,70 tot ƒ10,00; *Rogge* van ƒ5,60 tot ƒ...; *Boekweit* ƒ6,60 tot ƒ6,80; *Garst* van ƒ4,50 tot ƒ...; *Vriessche Haver* van ƒ0,00 tot ƒ0,00; *Voeder Haver* van ƒ2,70 tot ƒ3,10; *Witte Boonen* van ƒ0,00 tot ƒ0,00; *Paardeboonen* van ƒ6,60 tot ƒ7,00; *Groene Erwten* van ƒ9,00 tot ƒ10,60; *Groene Erwten* ƒ10,00 tot ƒ11,00; *Geele Erwten* van ƒ6,00 tot ...; *Koolzaad* van ƒ00,00 tot ƒ00,00; *Avelzaad* van ... tot ƒ0,00; *Klaverzaad* van ƒ0,00 tot ƒ0,00; *Aardappelen* van ƒ1,20 tot ƒ1,50; *Boter* van ... tot ƒ0,72 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 11 Dec. 4 El 3 Palm 0 Duim; gew. 25 Duim; gev. ...

Prijs-Courant der Effecten.

VRIJDAG, 10 DECEMBER.	Laagste koers.	Hoogste koers.	[illegible]
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	51½	51 5/16	51½
Dito Dito » 5 »	99 9/16		
Uitgestelde Schuld » »			
Kansbiljetten ƒ	25 1/16		
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	90⅝	90¾	90¾
Dito Dito » 3½ »	75½		
Handelmaatschappij » 4½ »	155¼		
Nieuwe Dito » 4½ »			
Dito Dito 1837 » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	97 7/16		
Spoorweg Haarlem »			
Aand. Rijn-Spoorweg » 4½ »			
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	21¼	22 1/8	21¾ à ...
Dito onbep. stukk. » 5 »	18⅞	18 15/16	
Passive »			
Deferred »			
Fransche Uitgestelde »	5 1/16		
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H.&C.* 1798, 1816. » 5 »	105¾		
Dito 1828, 1829 » 5 »	105½	105⅝	
Dito 1831, 1833 » 5 »	98¾	98⅞	
Oblig. bij *Hope* » 4 »	87		
Oblig. te Londen » 5 »			
Dito te Hamburg » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »	67½		
Certific. van dito » 6 »	68 5/16		
POLEN. Aandeel. à fl 300 » ƒ			
Dito à fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » ƒ			
Dito à fl 250 » »	340		
Metalliek » 5 »	105½		
Dito » 2½ »	55 3/16		
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	65½	66	

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.